

Torsdag 15 februari 2007

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR

Ändring1

Skäl 3a (nytt)

(3a) Europaparlamentet bör under den fullständiga översyn av sysselsättningsriktlinjerna som planeras äga rum 2008 ges tillräckligt med tid – under alla omständigheter minst fem månader – för att kunna utöva sin rådgivande funktion i enlighet med artikel 128.2 i fördraget.

P6_TA(2007)0049

Reformering av den gemensamma organisationen av marknaden för vin

Europaparlamentets resolution om reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin (2006/2109(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 22 juni 2006 "Mot en hållbar vinsektor inom EU" (KOM(2006)0319),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 14 april 1999 om förslaget till rådets förordning om fastställande av orienteringspriserna inom vinsektorn under handelsperioden 1999/2000 ⁽²⁾, sina ståndpunkter av den 11 februari 1999 ⁽³⁾ och den 6 maj 1999 ⁽⁴⁾ den gemensamma organisationen av marknaden för vin inom ramen för Agenda 2000 samt av den 11 december 2001 ⁽⁵⁾ och den 15 november 2005 ⁽⁶⁾ om ändring av förordning (EG) nr 1493/1999,

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordning ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 198.

⁽³⁾ EGT C 150, 28.5.1999, s. 289.

⁽⁴⁾ EGT C 279, 1.10.1999, s. 385.

⁽⁵⁾ EGT C 177 E, 25.7.2002, s. 50.

⁽⁶⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 48.

Torsdag 15 februari 2007

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om den gemensamma marknadsorganisationen för vin och om vinsektorns ekonomi från februari 2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från seminariet om vin som kommissionen organiserade den 16 februari 2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av externa studier som utförts på uppdrag av kommissionen ⁽³⁾ och Europaparlamentet,
- med beaktande av yttranden och diskussioner under den offentliga utfrågning om en hållbar europeisk vinsektor som utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling ordnade den 12 juli 2006,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för regional utveckling (A6-0016/2007), och av följande skäl:
 - A. Inom EU:s mångfunktionella jordbruksmodell har vinodlingen en nyckelposition. Den omfattar mer än 1,6 miljoner kommersiella odlingar på 3,4 miljoner hektar och svarar för 5,4 procent av värdet av den totala jordbruksproduktionen i EU. Ändå går bara 2,5 procent av EGF:s (Europeiska garantifonden för jordbruket) utgifter till vinodling. Vinodling har i sig själv en positiv inverkan på miljön, framför allt eftersom den skyddar marken från erosion, men även för att naturresurserna i allmänhet utnyttjas extensivt.
 - B. Den europeiska vinodlingen är fortfarande en viktig exportsektor och svarar för 60 procent av världsproduktionen.
 - C. Sektorns livskraft i samband med export vilar på en kvalitetstradition som erkänns världen över.
 - D. Europeiska unionen ligger på första plats i världen när det gäller produktion, konsumtion och export av vin.
 - E. En anpassning till de nya förhållanden som råder är nödvändig mot bakgrund av den omfattande utveckling som ägt rum inom den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och i anslutning till Europeiska unionens internationella överenskommelser och förhandlingar, särskilt inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), sedan den senaste genomgripande reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin som genomfördes med förordning (EG) nr 1493/1999, men även mot bakgrund av marknadssituationen inom sektorn och erfarenheterna från tillämpningen av den gemensamma ordningen. Man kan därför inte begära några ytterligare eftergifter av Europeiska unionen.
 - F. Reformen av vinsektorn måste garantera en säker framtid för den gemensamma organisationen av marknaden för vin och stabila villkor för vinodlarna. Det är nödvändigt att undvika att reformen på nytt kan ifrågasättas i samband med Dohaförhandlingarna, särskilt när det gäller det interna stödet.
 - G. Europeiska unionens vinsektor kräver att unionen gör en kraftig politisk markering för att främja viner och vinsektorns plats i vårt samhälle genom att utarbeta en genuin europeisk vinpolitik inom den gemensamma organisationen av marknaden för vin.
 - H. Kommissionen bör verka för att reformen av sektorn inriktas på att skapa en verklig vinpolitik, som bidrar till att förbättra Europeiska unionens strukturer för produktion, bearbetning och inte minst saluföring och till att utveckla nya och expanderande marknader och befästa de traditionella marknaderna.
 - I. I det tidigare nämnda meddelandet från kommissionen erkänner man att en specifik gemensam organisation av marknaden för vin behövs och man föreslår en genomgripande reform av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/index_en.htm.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm.

Torsdag 15 februari 2007

- J. På basis av detta meddelande från kommissionen och de studier och dokument som bifogas detta meddelande, är det möjligt att formulera ett integrerat förslag till en reformering av den gemensamma marknadsorganisationen för vinsektorn som tar tillvara de uppgifter som ingår i de olika alternativ som kommissionen har undersökt. Ett sådant förslag behöver inte nödvändigtvis vara identiskt med något av de alternativ som kommissionen presenterar. I detta sammanhang bör en genomgripande reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin med betydande ändringar av de föreslagna åtgärderna betraktas som en möjlighet att uppnå de uppsatta målen.
- K. Det främsta målet med reformen av vinsektorn bör vara att göra den europeiska vinsektorn mer dynamisk och konkurrenskraftig, utan att detta leder till förlorade marknadsandelar på den internationella marknaden, samtidigt som man tar hänsyn till de europeiska vinproducenternas och konsumenternas intressen och respekterar den traditionella vinodlingen i Europa och de europeiska vinernas kvalitet och äkthet.
- L. Marknadsbalans kan inte uppnås genom bestämmelser om mängd och politiska ingrepp i produktionen.
- M. Situationen i vinsektorn kräver en rättvis och ambitiös reform, som genom en långtgående anpassning av den gemensamma organisationen av marknaden säkrar en verklig framtid för den europeiska vinodlingen, utan att produktionskapaciteten för den skall minskas.
- N. Denna ambitiösa reform måste stödjas av tillräckliga medel, dels för att säkra finansieringen av de anpassningar som krävs för moderniseringen av den gemensamma organisationen av marknaden inom vinsektorn, dels för att avhjälpa de sociala konsekvenser som moderniseringen kan få.
- O. Det alternativ som kommissionen kallar en "genomgripande reform av den gemensamma organisationen av vinsektorn" kan kritiserar, bland annat av följande skäl:
- i) Den analys som kommissionen grundar sig på är felaktig, eftersom man överskattar minskningen av den interna konsumtionen (se uppgifter från Internationella vinorganisationen (OIV)) och betraktar denna minskning som en av de främsta orsakerna till problemen inom sektorn; de rekommenderade lösningarna, framför allt massiv nedläggning, är missanpassade och har inget svar på den främsta utmaningen som sektorn står inför, det vill säga att säkra konkurrenskraften; en av lösningarna på den europeiska vinsektorns problem är att stimulera efterfrågan genom att erövra europeiska och internationella marknader.
 - ii) Den massiva och urskillningslösa nedläggning genom uppryckning som förespråkas av kommissionen är ett oberättigat angrepp på den europeiska vinodlingstraditionen, särskilt i de mest utsatta områdena, och ett olämpligt tillvägagångssätt för att undvika en europeisk överproduktion och stärka konkurrenskraften inom sektorn på en expanderande världsmarknad.
 - iii) En fullständig liberalisering av kapaciteten skulle vara farlig, eftersom man riskerar att motarbeta insatserna för att återupprätta jämvikten mellan tillgången och efterfrågan och bidra till en utlokalisering av vinproduktionen; den viktigaste utmaningen, det vill säga att skapa en bättre omsättning av planteringsrätterna i en medlemsstat, behandlas inte.
 - iv) Kommissionens förslag syftar i själva verket till att gradvis urvattna regleringsåtgärderna på marknaden och stöden till vinodlarna, detta genom att resurser överförs från GJP:s första pelare till dess andra, det vill säga till landsbygdens utveckling.
 - v) De europeiska medborgarna ges en negativ bild när det gäller sektorns utveckling, sättet på vilket ordningen förvaltas och det europeiska vinets kommersiella möjligheter, medan å andra sidan det vin som importeras från "Nya världen" ges en stark ställning i deras medvetande.
 - vi) De åtgärder som föreslås är inte tillräckliga när det gäller behovet av att förbättra informationen till konsumenterna om vinets egenskaper och dess gynnsamma hälsoeffekter vid en måttlig konsumtion.
 - vii) Kommissionen föreslår en omstrukturering av den europeiska vinodlingen, som kommer att medföra en koncentration av produktionen till några få stora företag och en standardisering av det producerade vinet, något som skulle leda till att man äventyrar variationen i det europeiska vinsortimentet och den ekonomiska, sociala och kulturella rikedom i många europeiska regioner.

Torsdag 15 februari 2007

- P. För att möta den nya världens aggressiva handelspolitik bör den gemensamma organisationen av marknaden för vin utvecklas så att den gynnar en ökad konkurrenskraft för gemenskapens vinsektor och sektorns anpassning till utvecklingen på världsmarknaden, utan att detta innebär att den europeiska sektorn utnyttjas som en regleringsmekanism på världsmarknaden.
- Q. Reformen av denna gemensamma organisation av den europeiska marknaden för vin innebär en unik möjlighet att på nytt bygga upp den europeiska vinsektorns konkurrenskraft i en allt mer konkurrenssatt internationell omgivning.
- R. Reformens målsättning bör vara att skapa stabilitet i vinodlingsregionerna inom vinsektorn som helhet, att på möjligast effektiva och vertikalt integrerade sätt reglera tillgång och efterfrågan och samtidigt respektera den europeiska vinodlingstraditionen och det europeiska vinets kvalitet och äkthet samt övertyga internationella och europeiska konsumenter om att det finns en kvalitetsskillnad mellan europeiska viner och andra viner och visa dem att den här skillnaden i kvalitet garanteras genom en integrerad och öppen gemenskapslagstiftning inom vilken också kulturella aspekter värdesätts.
- S. Gemenskapens vinsektor kännetecknas av vissa särdrag när det gäller odling samt produktions- och saluföringsstrukturer som skiljer sektorn från övriga jordbrukssektorer och möjligheten att tillämpa systemet med ett frikopplat samlat gårdstöd på denna sektor bör därför avvisas.
- T. Vinsektorns konkurrenskraft kan endast förbättras med hjälp av systematiska informations- och marknadsföringsåtgärder som vidtas i syfte att återta marknadsandelar inom gemenskapen och ta sig in på andra marknader i tillväxtekonomierna. En sådan marknadsföringsverksamhet bör finansieras genom inrättandet av en marknadsföringsfond som förvaltas av yrkes- och branschorganisationer, producentgrupper eller offentliga, regionala utvecklingsorgan.

Reformens allmänna principer

1. Europaparlamentet anser att en reform av den gemensamma organisationen för vin med nödvändighet bör utgå från följande grundläggande punkter:
 - a) En förenkling och harmonisering av lagstiftningsåtgärderna utifrån ett erkännande av sektorns särdrag.
 - b) En förstärkning och förbättring av den europeiska vinsektorns konkurrenskraft inom ramen för en ökande internationell konkurrens.
 - c) Ett bibehållande av den gemensamma organisationen av marknaden för vin och dess andel av gemenskapens budget inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare.
 - d) En samstämmighet mellan vinodlingssektorn och övrig politik inom ramen för GJP, för en hållbar reformering av den gemensamma organisationen av marknaden för vin.
 - e) Ett territoriellt synsätt och ett beaktande av naturresurserna som helhet genom att vinodlarna anpassar sig till befintliga villkor och korrekta jordbruksmetoder, vilket innebär att stimulansåtgärder bör skapas för att främja odlingsmetoder som bidrar till en kvalitativ och kvantitativ kontroll av produktionen och en bättre miljö och som på längre sikt syftar till att bevara en skäligen inkomst för vinodlarna och höja produktkvaliteten.
 - f) Upprätthållandet av gemensamma bestämmelser inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för vin tillsammans med införandet av ett omfattande strukturstödsprogram med målet att förstärka konkurrenskraften och hållbarheten inom den europeiska vinsektorn.
 - g) Subsidiaritet vid genomförandet av den nya ordningen med tanke på medlemsstaterna, på basis av genomförandet av nationella program för stöd till och utveckling av vinodlingssektorn, som bör inbegripa stödberättigade gemenskapsåtgärder som finansieras med anslag ur budgeten för den gemensamma organisationen av marknaden för vin, det vill säga inom ramen för GJP:s första pelare.

Torsdag 15 februari 2007

- h) Ett gradvist genomförande av den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin i två faser för att möjliggöra en utvärdering av resultaten efter den första fasen och en eventuell anpassning av den gemenskapspolitik som medlemsstaterna valt att följa och som omfattar de nationella programmen för utveckling och stöd av vinsektorn, utan att detta påverkar fördelningen av de nationella finansiella anslagen ur budgeten för den gemensamma organisationen av marknaden.
 - i) Ett stärkande av producentorganisationernas och branschorganisationernas roll och medansvar och en anpassning av registret över vinodlingsarealer.
 - j) Särskilda marknadsföringskampanjer för att återta marknader och ta sig in på nya marknader inom och utanför Europeiska unionen och konsumentupplysningskampanjer om ansvarsfull och måttlig konsumtion av vin i Europa.
2. Europaparlamentet understryker att man i samband med reformen även bör beakta följande:
- a) Europeiska unionens utvidgning till att omfatta Bulgarien och Rumänien, två länder som har en betydelsefull vinproduktion och som alltså måste anpassa sig såväl till nya marknads- och interventionsåtgärderna som till kontrollen och övervakning av den nya ordningen.
 - b) Den allt mer konkurrensutsatta situationen på det internationella planet, både när det gäller produktion och konsumtion.
 - c) Den ständigt växande kinesiska marknaden som stadigt erövrar mark även på området för vinframställning samt den ökade produktionen i de övriga nya producentländerna, bland annat Australien, Nya Zeeland, Förenta staterna, Kanada och Sydafrika.
 - d) Effekterna av Europeiska unionens handelsavtal.
 - e) De internationella WTO-förhandlingarna inom ramen för Doharundan, där principerna för reformen inte bör ifrågasättas utan i stället bli en fullt integrerad del av Dohaöverenskommelsen, framför allt när det gäller internt stöd.
 - f) GJP:s perspektiv, särskilt den framtida GJP-finansieringen, om vilka diskussioner kommer att inledas 2009.

Avreglering av den gemensamma organisationen av marknaden för vin – enhetlig gemenskapspolitik

3. Europaparlamentet är övertygat om att reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör fastställa mål och skapa ökad samstämmighet mellan de olika politikområdena, vidta åtgärder för att balansera marknaden, de strukturella ingreppen och reglerna för märkning och klassificering av vin, genom att fastställa mål för den gemensamma organisationen av marknaden och de politikområden som kan bidra till att uppnå dem. Parlamentet anser att denna överordnade samstämmighet skall baseras på subsidiaritetsprincipen med beaktande av olika nationella och regionala särdrag, i syfte att signalera att Europeiska unionen genom sin samordnade politik försöker erövra marknader och konsumenternas förtroende.

4. Europaparlamentet anser att överförandet av resurser från den första pelaren i GJP till den andra genom samfinansiering via program för regional utveckling strider mot all logik och bör avvisas för att de nationella budgetarna skall kunna tillföras medel och för att säkra en hållbar utveckling inom sektorn genom de åtgärder som finansieras genom nationella anslag, och som kommissionen har aviserat.

5. Europaparlamentet påminner om att fördelningen av gemenskapsresurserna inom de övriga sektorerna av jordbruket som reformerats inom ramarna för den nya gemensamma jordbrukspolitiken och skapat "nationella budgetramar" har skett utgående från en logik där man helt eller delvis kopplat bort gemenskapsstöden. Parlamentet betonar att den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin måste grunda sig på genomförandet av enhetliga åtgärder i samtliga medlemsstater och på åtgärder baserade på subsidiaritetsprincipen, som gör det möjligt att ta hänsyn till de specifika behoven för vinsektorn i varje medlemsstat eller produktionsområde. Parlamentet tillägger att är sektorn (produktion, handel, branschorganisationer, produktionsområden, etc.) i varje medlemsstat som, i samråd med den regionala och nationella administrationen och med stöd av en rad program, skall definiera hur målet att anpassa produktionen till marknaden kan uppnås genom en eller flera åtgärder bland dem som anges i de nationella budgetramarna. Parlamentet anser att de åtgärder som baseras på subsidiaritetsprincipen skall definieras och regleras på europeisk nivå för att undvika snedvridningar av konkurrensen och att de till fullo skall finansieras genom gemenskapsbudgeten.

Torsdag 15 februari 2007

Reformering under två faser (2008–2011 och 2012–2015)

6. Europaparlamentet anser att reformen, för att målen skall kunna uppnås, måste genomföras gradvis under två faser. Under den första fasen (2008–2011) bör målet vara att anpassa, omorganisera och öka transparensen på marknaden, stärka produktionsorgan och vinodlingsregioner genom ett gradvis vidtagande av åtgärder – främst av gemenskapsnatur – och förbereda den europeiska vinsektorn för en mer aggressiv marknadsöppning, genom att gradvis låta de resurser som frigjorts från destillering övergå till stödet för att främja konkurrenskraft och utveckling.

7. Europaparlamentet understryker, med hänsyn till reformens troliga konsekvenser, dess komplexitet och nödvändigheten av att genomföra den gradvis, att det är nödvändigt att göra en halvtidsutvärdering, med en mellanliggande fas vid utgången av den första fasen, för att kunna bedöma de första verkningarna och eventuellt justera alla de åtgärder som redan vidtagits, liksom de som ännu inte genomförts i förhållande till de ursprungliga målen.

8. Europaparlamentet hävdar, mot bakgrund av att den rådande situationen kräver omedelbara åtgärder för att lösa problemen på den europeiska vinmarknaden, att de politiska strategier som skall stödja reformen – antingen med hjälp av nuvarande gemenskapsbudget eller, om det visar sig nödvändigt, genom en utökning av budgeten – bör tas i bruk redan från början och successivt ökas, till exempel strategin för att förbättra saluföringen och höja kvaliteten, och andra bör successivt minskas, till exempel mekanismerna för ingrepp på marknaden.

En genomgripande reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin – överensstämmelse med den nya GJP

9. Europaparlamentet understryker att vinodling principiellt sett har en positiv inverkan på miljön, framför allt eftersom den skyddar marken från erosion, men även för att naturresurserna i allmänhet utnyttjas extensivt. Av den här anledningen och för att skapa harmonisering mellan den nya ordningen och andan i den nya GJP är det lämpligt att man på gemenskapsnivå främjar de grundläggande odlingsmetoder som är miljövänliga, och som kan finansieras med medel ur budgeten för den gemensamma marknadsorganisationen för vin.

Kontroll av produktionen i syfte att övervaka kvalitet, miljö och marknadsbalans

10. Europaparlamentet konstaterar att en ramdefinition av produktionen av bordsvin även kommer att underlätta förtydligandet av handelsvillkoren för dessa viner och göra det lättare att skilja dessa från vin med geografiska beteckningar, vars produktionsvillkor är mycket strängare och regleras på lokal och regional nivå.

11. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att vinodlarna anpassar sina metoder till jordbrukets odlingsmetoder och rättar sig efter miljömässiga och andra växtskyddsnormer, detta för att bidra till miljöskyddet, kontrollen av primärproduktionen, begränsning av potentialens avkastning, bekämpning av överskott samt främja vinkvalitet och på det här sättet minska destilleringsvolymerna.

Destillering – mekanism för krishantering och marknadsbalans, miljöskydd och kvalitetsförbättring

12. Europaparlamentet betonar att kommissionens förslag om att bibehålla destillering eller dra in biprodukter utan någon finansiering är ett meningslöst förslag, eftersom destilleringen berör vinproducenterna men utförs av destillerierna, ett faktum som i realiteten gör åtgärden omöjlig att genomföra. Parlamentet betonar också att kommissionens förslag om att under kontrollerade former slopa biprodukter från vinframställning kommer att orsaka allvarliga miljöproblem i viktiga vinodlingsregioner. Förslaget om att avskaffa destillering av vinöverskott från sorter med dubbel klassificering kommer att leda till att det åter framställs stora mängder vin, vilket i sin tur kommer att inverka ytterst negativt på de regionala och europeiska marknaderna och skapa problem inom regionerna. Parlamentet påpekar också att den häftiga absorption av de befintliga överskotten som kommissionen föreslår kommer att få betydande konsekvenser både för marknaden och vinodlarnas inkomster.

13. Europaparlamentet understryker att destillering av vin ursprungligen infördes som en nödåtgärd, men att den nu har blivit den mest kostsamma och omtvistade delen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Parlamentet anser därför att reglerna om destillering stegvis bör upphävas under en lämplig övergångsperiod som skulle göra det möjligt för vinodlarna att befästa eller ta i bruk hållbara produktionsmetoder och inleda en produktion av kvalitetsviner. Under denna övergångsperiod bör de vinodlare som destillerat kunna etablera sig på marknaderna för kvalitetsviner, genom att använda nedläggning, frivillig utbudsstyrning och åtgärder för landsbygdsutveckling för en bättre marknadsföring av kvalitetsviner och för en diversifiering.

Torsdag 15 februari 2007

14. Europaparlamentet säger nej till ett omedelbart avskaffande av destillationsmekanismen och andra åtgärder för marknadsstöd, för även om planeringen och användningen av dessa mekanismer självklart kan förbättras, förefaller det inte ändamålsenligt att avskaffa dem utan en övergångsperiod så att man bättre kan bedöma fördelarna av vissa av dem. Parlamentet betonar att anslagen till marknadsingripande åtgärder successivt bör minskas under övergångsperioden, och att man parallellt med detta bör intensifiera de kvalitets-, salu- och handelsfrämjande åtgärderna till förmån för de europeiska vinerna.

15. Europaparlamentet anser det vara lämpligt att bibehålla stödet till vinframställningen för att man även i fortsättningen skall kunna garantera europeiska viner av hög kvalitet och undvika de miljöskador som övergivandet av de berörda produkterna skulle ge upphov till. Parlamentet anser också att stödet till destillering av vin till alkohol avsedd för förtäring bör bibehållas, eftersom detta är den enda typen av destillering som har verkliga avsättningsmöjligheter på marknaden.

16. Europaparlamentet anser att användningen av biprodukterna till destillering bör ses över i syfte att göra tillämpningen mindre kostsam på gemenskapsnivå, bland annat genom att tillåta att en del av alkoholen avsätts för andra marknader, såsom alkohol avsedd för förtäring.

17. Europaparlamentet anser att det vore ändamålsenligt att under den första reformfasen omvandla de fyra nu gällande destillationsåtgärderna till endast två:

- a) En obligatorisk destillering som skulle fungera som ett säkerhetsnät och skapa möjligheter till en gradvis sanering av marknaden och samtidigt tjäna miljö- och kvalitetsmål.
- b) En frivillig destillering för framställning av vinalkohol som skulle göra det möjligt att anpassa sektorn för den vinalkohol som utnyttjas i vissa vinprodukter (dessertviner, brandy) eller för balansering av viner.

18. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att inrätta en ny krishanteringsmekanism som kan utnyttjas i särskilda, allvarliga och verkliga nödsituationer som definieras enligt rigorösa och objektiva kriterier som på förhand fastställts på gemenskapsnivå.

19. Europaparlamentet anser att offentlig lagring av alkohol bör avskaffas och att försäljningen av alkohol från krisdestillering bör ersättas med ett system med en omedelbar, direkt försäljning genom anbudsförfaranden.

Obegränsad nedläggning – nedläggning på grundval av kriterier

20. Europaparlamentet konstaterar att man i det tidigare nämnda meddelandet från kommissionen understryker att nedläggning är en åtgärd för att minska produktionen och de mänskliga resurser som sektorn sysselsätter, i stället för att främja kontroll av produktionen genom åtgärder som reglerar tillgång och efterfrågan. Parlamentet anser att en följd av den här politiken kommer att bli att man inte kommer att lyckas uppnå målet att stärka konkurrenskraften inom vinsektorn. Parlamentet framhåller att ökad subsidiering inte bör användas som alibi för en blind avreglering som kommer att leda till illojal konkurrens, till och med inom Europeiska unionens gränser.

21. Europaparlamentet anser att frågan om en slutlig nedläggning inte kan utgöra hörnstenen i reformeringen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin utan att den bara är en av flera parametrar när det gäller strukturella ingripanden som finansieras med medel ur budgeten för den gemensamma organisationen för marknaden genom nationella finansiella anslag och som syftar till att förnya vinodlingspotentialen och gradvis anpassa vinsektorn till marknadens behov.

22. Europaparlamentet anser att initiativet till en slutlig nedläggning bör tas av producenterna, under förutsättning att medlemsstaterna kan godkänna – eller förkasta – en slutlig nedläggning, utgående från nationella och/eller regionala, miljömässiga och sociala kriterier som överensstämmer med kriterier som på förhand fastställts på gemenskapsnivå. Parlamentet anser att det är viktigt att varje medlemsstat eller varje region fastställer ett flexibelt övre tak för nedläggning per region och ges möjlighet att välja vilka vinkategorier som skall prioriteras i nedläggningsprogrammet.

23. Europaparlamentet anser att de objektiva gemenskapskriterier som begränsar möjligheten till slutgiltig nedläggning bland annat kan utgöras av a) vingårdar i bergstrakter, kust- och ömråden, som främst producerar viner med geografisk beteckning b) vingårdar belägna i sluttande terräng där markerosion måste förhindras och biologisk mångfald saknas, eller i områden med traditionell produktion av historisk betydelse, c) vingårdar som producerar vin med kommersiella avsättningsmöjligheter, d) vingårdar där en stor minskning skulle hota ett helt vinodlingsområde eller en registrerad ursprungsbeteckning (AOC), e) vingårdar som mottagit strukturstöd inom ramen för olika gemenskapsprogram, f) vingårdar där en nedläggning av produktionen skulle medföra miljöriser.

Torsdag 15 februari 2007

24. Europaparlamentet anser att objektiva gemenskapskriterier som överensstämmer med en mer allmän omstrukturering av den produktiva och mänskliga potentialen på landsbygden och som kan underlätta valet av slutlig nedläggning till exempel kan avse följande: a) vingårdar med låg avkastning och få möjligheter att återerövra sin ursprungliga potential, b) sådana fall där vinodlarna omfattas av programmet för förtidspensionering, c) vingårdar som inte är lämpliga för framställning av kvalitetsvin eller vin som går att saluföra.

25. Europaparlamentet rekommenderar att tillfällig nedläggning införs utöver systemet för slutlig nedläggning och att varje medlemsstat tillåts avgöra om denna skall tillämpas. Parlamentet betonar att en tillfällig nedläggning gör det möjligt att bevilja producenten ekonomiskt stöd, eftersom planteringsrätten skulle frysas för en period på flera år och vinodlaren i slutet av perioden kan välja nyplantering eller avsäga sig sin rätt eller anhålla om övergång till slutlig nedläggning om denna ordning gäller i medlemsstaten i fråga.

26. Europaparlamentet anser att nedläggningsarealer för vilka det utbetalas en schablonersättning skall kunna fogas samman med områden som är berättigade till frigit samlat gårdsstöd. Parlamentet anser att man i samband med fastställandet av nedläggningsbidraget och det enhetliga stödet bör utreda överensstämmelsen med bestämmelserna på miljöområdet för att undvika en försämring av landsbygdsområdena. Parlamentet anser att den enskilda medlemsstaten bör ha möjlighet att förse de vinodlare som ansluter sig till nedläggningsprogrammet med kompletterande stöd som skulle utbetalas med medel ur stöd- och utvecklingsprogrammen inom vinsektorn, eller genom tillämpning av mekanismen för produktionsvariation och/eller genom en omfördelning av den nationella reserven av rättigheter avseende samlat gårdsstöd, så att stödet till producenterna skulle nå samma nivå som den som det nationella eller regionala enhetliga frigjorda stödet ligger på. Parlamentet anser att ersättning inte kan beviljas för nedläggning av olaglig odling.

Förbud mot nyplantering – gradvis liberalisering av nyplantering

27. Europaparlamentet anser att försiktighet och öppenhet bör iaktas i samband med de förfaranden som skall följas vid en gradvis tilldelning av nya planteringsrättigheter för att undvika negativa effekter på marknaden på grund av en okontrollerad expansion av EU:s vinodlingspotential. Medlemsstaterna bör fastställa en plan för detta med anvisningar om målnivån för planteringarna, en beskrivning av hur tilldelningen av nya planteringsrättigheter utvecklas, av vinsorterna i de enskilda regionerna och av tidsplanen för genomförandet. När det gäller fördelningen av de nya planteringsrättigheterna, anser parlamentet att unga jordbrukare, produktion av kvalitetsviner och vingårdar som förbundet sig att förbättra vinkvaliteten och saluföringen av sina viner bör prioriteras och uppföras i det reviderade registret över vinodlingsarealer. Parlamentet anser att alla medlemsstater, i samarbete med regioner, bransch- och producentorganisationer, innan tilldelningen av nya planteringsrättigheter inleds bör utvärdera sina planer för nedläggning och hur dessa utvecklar sig. Parlamentet anser också att tilldelningen av nya planteringsrättigheter måste föregås av en utvärdering av situationen för de icke legaliserade eller olagliga planteringarna.

28. Europaparlamentet anser, när det gäller produktionsområden med geografisk beteckning, att det kan vara lämpligt att liberaliseringsbesluten fattas av de behöriga regionala myndigheterna, med hänsyn till att det är nödvändigt att garantera värdet på de investeringar som vinodlarna gjort i ett område med geografisk beteckning, för att hindra en prestigeförlust för denna beteckning och för att bevara kontrollen över produktkvaliteten.

29. Europaparlamentet anser att nyplanteringar inte kan kombineras med stödberättigande åtgärder, exempelvis åtgärder för omstrukturering, odlingsmetoder inom jordbruket, tvärvillkor och krishantering, men att de däremot kan kombineras med den kollektiva verksamhet som bedrivs av producentorganisationer och/eller branschorganisationer och som avser politik i anslutning till säljfrämjande åtgärder, konsumentupplysning, marknadsundersökningar och sådana ersättningar till följd av naturkatastrofer som ingår i de nationella stöd- och utvecklingsprogrammen inom vinsektorn.

Registret över vinodlingsarealer – ett instrument för effektiv kontroll och förvaltning av den gemensamma organisationen av marknaden för vin

30. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör upprätthålla ett register över vinodlingsarealer med information om de sorter som planterats och antalet vinstockar i varje enhet (enligt förordning (EEG) nr 2392/86 (¹)).

31. Europaparlamentet understryker att registret över vinodlingsarealer är ett grundläggande redskap när det gäller att övervaka att produktionstaken respekteras.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2392/86 av den 24 juli 1986 om upprättandet av ett gemenskapsregister över vinodlingar (EGT L 208, 31.7.1986, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1631/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 14).

Torsdag 15 februari 2007

Berikning

32. Europaparlamentet är medvetet om att berikningen direkt påverkar produktionsnivåerna, eftersom den kan bidra till en ökning av den kvantitet som produceras per hektar. Parlamentet understryker emellertid att frågan om att bibehålla eller avskaffa stödet till koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust är direkt kopplad till avskaffandet eller bibehållandet av berikningen med sackaros, även med hänsyn till nedgången i sockerpriset till följd av reformen av den gemensamma marknaden för socker, de olika vinframställningstraditionerna i medlemsstaterna, frågan huruvida det är lämpligt och tekniskt möjligt att begränsa utnyttjandet av sådana vinframställningsmetoder till bestämda maximikvantiteter samt eventuella alternativa användningar av druvmust som skulle bidra till att minska överskottet av vin.

33. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna kan ställa vissa villkor för att tillåta berikning med socker, såsom kontroll av kvalitetshöjande åtgärder (exempelvis övervakning av att produktionstaken respekteras) och även ta hänsyn till väderförhållandena.

34. Europaparlamentet anser att berikning måste tillåtas i samtliga vinodlingsområden där den använts av tradition och där det inte finns några strukturella överskott. Parlamentet anser att kommissionens förslag om sänkta berikningsnivåer inte är berättigat och att de nuvarande bestämmelserna skall fortsätta att gälla.

35. Europaparlamentet anser att man inte bör införa ett förbud mot att tillsätta socker för berikning av vin, eftersom detta vore diskriminerande mot länder som ligger i de delar av Europeiska unionen där vinodling är svårare på grund av mindre gynnsamma klimatförhållanden.

36. Europaparlamentet betonar att det finns ett behov av stöd till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad must som används för berikning, eftersom det är nödvändigt att bevara denna traditionella vinframställningsmetod.

37. Europaparlamentet understryker även att det är lämpligt att bibehålla stödet till druvmust avsedd för framställning av druvjuice i syfte att utnyttja produkten för ett annat ändamål än vinproduktion, vilket är viktigt för sektorn och bidrar till att upprätthålla balansen på marknaden.

38. Europaparlamentet anser att om berikningen sker genom tillsättning av koncentrerad druvmust skall druvmusten komma från samma produktionsområde.

39. Europaparlamentet påpekar att den undersökning i vilken ett samband konstateras mellan berikning med socker och överproduktion av vin i Europeiska unionen genomfördes 1991 och inte motsvarar dagens marknadsförhållanden samt att den i vilket fall som helst inte hade någon giltighet.

Offentliga alkoholåtgärder – privat lagring av vin och druvmust

40. Europaparlamentet anser att man bör undersöka möjligheten att bibehålla den privata lagringen av vin och druvmust, åtminstone under den första fasen av reformen (2008–2011), med beaktande av de föreslagna restriktionerna för destillering och avskaffandet av offentlig lagerhållning.

Yrkes- och branschorganisationer

41. Europaparlamentet understryker att branschorganisationerna kan ta initiativ, om det skapas en gemenskapsram som tillåter detta, vilket exempelvis skulle kunna innebära ett mer fullständigt utnyttjande av produktionspotentialen, konsumentinformation om måttlig vinkonsumtion, genomförande av undersökningar som är nödvändiga för att inrikta produktionen mot produkter som på bättre sätt motsvarar behoven på den inhemska marknaden och exportmarknaden, nödvändiga kommersiella investeringar, nya metoder för att begränsa användningen av växtskyddsmedel, övergång till ekologiskt jordbruk etc.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt förslag visa att det finns en vilja att reformera vinsektorn, i synnerhet genom en tydlig och konkret gemenskapspolitik för marknadsföring av europeiska viner tillsammans med tillräckliga finansiella åtaganden.

Torsdag 15 februari 2007

43. Europaparlamentet anser det vara lämpligt att inrätta en särskild fond för marknadsföring av europeiska viner via sektorns yrkes- och branschorganisationer, producentgrupper eller offentliga organ för territoriell utveckling.

44. Europaparlamentet anser att kommissionen måste fastställa ett antal allmänna riktlinjer för marknadsföringen av europeiska viner. Dessa riktlinjer bör grundas på en måttfull och ansvarsfull vinkonsumtion och åtföljas av nödvändiga anslag.

Märkning och marknadsföring av europeiskt vin

45. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens målsättning bör vara konsolidering av marknadsandelarna, erkännande och skydd av vin med särskilt geografiskt ursprung på internationell nivå. Parlamentet påpekar att det kommer att bli lättare att känna igen dessa viner om märkningen förenklas.

46. Europaparlamentet anser att det inte räcker med att framställa ett kvalitetsvin med traditionella metoder och att anbringa en specifik märkning, utan att man samtidigt bör vidta lämpliga åtgärder för marknadsföring av vinet på världsmarknaden för att bibehålla eller eventuellt öka efterfrågan. Parlamentet anser därför att specifika och tillräckligt finansierade åtgärder måste vidtas för att öka kunskaperna om det europeiska vinets kvalitet på världsmarknaden.

47. Europaparlamentet anser, med hänsyn till de ändringar som nyligen gjordes i förordningarna (EG) nr 1991/2004⁽¹⁾ och (EG) nr 1427/2004⁽²⁾ när det gäller bestämmelserna för märkning, att en bedömning av konsekvenserna av de gjorda ändringarna måste göras innan nya ändringar genomförs.

48. Europaparlamentet betonar att sådana oenologiska metoder som inte är tillåtna inom Europeiska unionen måste tydligt anges på etiketten på importerade vinliknande drycker.

49. Europaparlamentet anser att märkningen av viner från Europeiska unionen är ofrånkomlig, men anser dock att denna inte bör vara mer komplicerad än märkningen av viner från tredje länder.

50. Europaparlamentet stöder en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser om vilka språk som skall användas på etiketten, så att operatörerna inte är tvungna att översätta vissa uppgifter till andra språk i de fall då den använda termen är mycket lik motsvarande term i mottagarlandet och någon risk för att skapa förvirring hos konsumenterna sålunda inte föreligger.

Att göra en aktiv och ambitiös politik för saluföring av Europeiska unionens viner i tredje länder till en hörnsten i den gemensamma organisationen av marknaden för vin

51. Europaparlamentet påpekar att man måste övervinna de svårigheter som vinsektorn står inför och som huvudsakligen beror på ökad import från tredje land, ett ökande lager av viner som överstiger en årsproduktion och som är svåra att avyttra, pressar priserna nedåt och minskar producenternas inkomster, genom att fastställa ett antal grundläggande prioriteringar som inte ingår i det ovan nämnda meddelandet från kommissionen, såsom främjande av en måttlig och ansvarsfull konsumtion, omfördelning av budgetanslag för att nå nya konsumenter, erövra nya marknader och till och med återerövra marknader samt åtgärder som främjar kvalitet och forskning.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra allt för att förbättra skyddet för geografiska beteckningar genom att fastställa strängare kriterier och skapa en gemensam europeisk ram för dessa beteckningar på biregional och multilateral nivå, särskilt inom ramen för WTO-avtalen och de avtal om aspekter på immateriella rättigheter som påverkar handeln (TRIPS) i syfte att inrätta ett multilateralt register för vin och sprit och i syfte att bekämpa förfälskning och alla former av missbruk av europeiska geografiska beteckningar och traditionella benämningar i tredje länder.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1991/2004 av den 19 november 2004 om ändring av förordning (EG) nr 753/2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EUT L 344, 20.11.2004, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1427/2004 av den 9 augusti 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1622/2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar (EUT L 263, 10.8.2004, s. 3).

Torsdag 15 februari 2007

53. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att få fram ett bättre skydd av skyddade geografiska beteckningar (SGB) och skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) inom ramen för WTO-förhandlingar och bilaterala överenskommelser och ser det här som ett viktigt led när det gäller att bibehålla ett skydd av kvalitetsviner med anknytning till särskilda områden och metoder.

54. Europaparlamentet framhåller att en aktiv och ambitiös extern handelspolitik för europeiskt vin bör utformas i syfte att stärka sektorns konkurrenskraft på den internationella marknaden, att detta bör ske i nära samarbete med de organisationer som representerar de europeiska operatörerna och åtföljas av en omfördelning av budgetresurserna och andra lämpliga medel.

55. Europaparlamentet betonar vikten av att inom ramen för denna externa handelspolitik för europeiskt vin teckna bilaterala avtal med tredjeländer om handeln med vin på grundval av ömsesidigt erkännande och skydd för geografiska beteckningar.

56. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen har lovat att fasa ut sina exportsubventioner fram till 2013. Kommissionen uppmanas att dämpa konsekvenserna av de sänkta subventionerna genom att göra resurserna för inkomstspridning bättre tillgängliga för vinproducenter och införa kvalificerat marknadstillträde för vinprodukter i den mån det är nödvändigt för att bevara jämvikten på den europeiska marknaden.

57. Europaparlamentet önskar att vin förs upp på WTO:s lista över känsliga produkter.

58. Europaparlamentet anser att man med anledning av de specifika särdrag som gäller för ordningen avseende de geografiska beteckningarna för vin under den första fasen av reformen (2008–2011) bör undersöka möjligheten att införliva bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, med nödvändiga justeringar, i den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin. Parlamentet konstaterar att man under den andra fasen av reformen (2012–2015), efter det att den gradvisa klassificeringen och enhetliga registreringen av vin har förverkligats på gemenskapsnivå och nationell nivå under den första perioden, bör utreda om det är ändamålsenligt att i förordning (EG) nr 510/2006 införliva bestämmelserna om geografiska beteckningar i den kommande förordningen om den nya gemensamma organisationen av marknaden för vin.

59. Europaparlamentet betonar vikten av icke-handelsrelaterade frågor inom ramen för WTO. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett märkningssystem för sådana importerade alkoholhaltiga vinprodukter som inte framställts i överensstämmelse med europeiska oenologiska metoder och därför inte bör betecknas som vin.

60. Europaparlamentet påpekar att ett slopande av förbudet mot att framställa vin ur importerad must utgör en av de största riskerna för vinfalsifiering, snedvridning av marknaden och reducering av gemenskapens produktion, och att kommissionen bör motsätta sig detta slopande av förbudet inom ramen för WTO.

61. Europaparlamentet anser att gemenskapslagstiftningen inte bör tillåta framställning av vin av importerad druvmust eller blandningar av importerad druvmust med druvmust framställd i gemenskapen, eftersom detta inte vore förenligt med andra åtgärder som kommissionen föreslår, såsom nedläggning eller avskaffande av stödet till användning av koncentrerad druvmust för höjning av alkoholhalten.

62. Europaparlamentet betonar att det inte finns något som förpliktar till förhandlingar inom WTO om möjligheten att blanda vin från tredje länder med vin från gemenskapen, och motsätter sig en sådan utveckling, eftersom den skulle ge upphov till stora problem när det gäller ursprungsbeteckning och identifiering av produkter och leda till en nedvärdering av det vin som produceras i de europeiska länderna.

63. Europaparlamentet anser att det för att bevara de europeiska vinernas kvalitet och goda rykte är mycket viktigt att endast vin och druvmust som producerats inom Europeiska unionen får användas vid vinframställningen.

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

Torsdag 15 februari 2007

Internationella vinorganisationen (OIV) – bilaterala handelsavtal

64. I en tid av problematiska förhandlingar inom WTO och inom ramen för Europeiska unionens bilaterala överenskommelser och om man vill slå vakt om europeiska livsmedelsprodukter, produkter med geografiska beteckningar, ekologiska produkter etc., anser Europaparlamentet att rådet, efter att ha hört Europaparlamentet, skall vara det organ som är behörigt att godkänna nya oenologiska metoder. Parlamentet påpekar att om denna behörighet överförs på kommissionen, skulle definitionen och klassificeringen av kvalitetsviner i Europeiska unionen äventyras. Dessa metoder bör föras upp på en positiv gemenskapsförteckning över tillåtna oenologiska metoder.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla medel som står till dess förfogande för att förhindra bedrägeri och missbruk av geografiska ursprungsbeteckningar i tredjeländer.

66. Europaparlamentet anser att den särskilda gemensamma organisationen av marknaden för vin inom gemenskapen inte får berövas alla ekonomiska resurser på europeisk nivå genom överföringar till den andra pelaren av GJP och en återgång till nationell behörighet för åtgärderna, vilket skulle bana väg för en snedvridning av konkurrensen och diskriminering mellan produktions- och marknadsföringsstrukturer och mellan medlemsstater.

67. Europaparlamentet framhåller att man bör se till att de oenologiska metoderna inte leder varken till förvirring hos konsumenterna eller till en försämring av kvaliteten eller skapar illojal konkurrens. Parlamentet understryker att de metoder för vinframställning som hittills godkänts inte kan godkännas automatiskt och att användningen av dem i Europeiska unionen inte heller kan tillåtas, inte ens när det är fråga om vin avsett för export till områden där metoderna i fråga är tillåtna.

68. Europaparlamentet anser att ett samlande av de olika oenologiska metoderna under den Internationella vinorganisationen (OIV) är ett steg i rätt riktning under förutsättning att metoderna utvärderas och regleras på basis av resultat från vetenskapliga och tekniska undersökningar, samtidigt som livsmedelssäkerheten och folkhälsan naturligtvis måste garanteras.

Information om och främjande av en måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion

69. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska vinkonsumtionen har sjunkit kraftigt, framför allt i de länder där man traditionellt dricker vin, vilket är en av orsakerna till det strukturella överskottet av vin. Exporten av vin har stagnerat de senaste åren samtidigt som importen har ökat kraftigt. Det är därför nödvändigt att den europeiska vinsektorn ökar sin konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart lägga fram en rapport som förklarar varför exporten av europeiskt vin minskat de senaste åren och anger orsakerna till varför importen från tredje länder ökat så kraftigt. Av rapporten bör särskilt framgå i vilken mån de bilaterala handelsavtalen med tredje länder har respekterats, i vilken mån man beaktat Europeiska unionens och de europeiska producenternas legitima handelsintressen och huruvida man på lämpligt sätt utnyttjat mekanismerna för den gemensamma handelspolitiken för att komma tillrätta med dessa problem.

70. Europaparlamentet betonar att en hållbar utveckling för den europeiska vinsektorn kräver en omfördelning av betydande budgetmedel inom den gemensamma organisationen av marknaden för vin, i syfte att främja en måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion. Att stärka utvecklingen mot en ökad, måttlig och ansvarsfull vinkonsumtion är ett positivt och viktigt sätt att bidra till skyddet av europeiska konsumenter och allmänhetens hälsa. Dessa åtgärder skall utvecklas genom ett effektivt partnerskap mellan gemenskapen, medlemsstaterna, regionerna och själva vinsektorn, som har en viktig roll.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra en offensiv handelspolitik för att sprida kunskap om de europeiska vinernas kvalitet och försvara de europeiska vinodlingsmetoderna.

72. Europaparlamentet understryker att kommissionens prioriteringar även bör inbegripa en förbättring av marknadsföringen av vinerna och ansträngningar att locka nya konsumenter och erövra nya marknader, i synnerhet när det gäller export och nya tillväxtmarknader, och detta bör ske med hjälp av en proaktiv och ambitiös utrikeshandelsstrategi som har tillräckliga resurser.

73. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att stärka och finansiera konsumentupplysningen om kvalitativa egenskaper hos det vin som produceras i Europa i enlighet med traditionella och kontrollerade oenologiska metoder, så att man kan skydda sig mot importerade produkter av tvivelaktig kvalitet och främja det vin som produceras i Europa på den inre marknaden och på internationella marknaden.

Torsdag 15 februari 2007

Nationella budgetramar – enhetlig gemenskapspolitik på basis av stöd- och utvecklingsprogram för vinsektorn

74. Europaparlamentet betonar behovet av att behålla gemenskapens budget och inte överföra medel från den första till den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitik, som gäller landsbygdsutveckling, eftersom en sådan överföring skulle kunna leda till att resurserna minskas till nackdel för vinsektorn. Parlamentet kräver att man tydligt specificerar vilka åtgärder som kan komma i fråga för finansiering för att garantera att resurserna verkligen tilldelas sektorn.

75. Europaparlamentet rekommenderar, utgående från målet om en hållbar och konkurrenskraftig reformering av den gemensamma organisationen av marknaden för vin, att man fastställer ramvillkor för gemenskapen som kan tillämpas på nationell/regional nivå, inklusive bestämmelser om att finansieringen bör tas ur den första pelaren i GJP, det vill säga ur anslagen för den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Parlamentet anser att dessa strategier bland annat kan utgöras av politik för omstrukturering av vingårdarna, åtgärder för att förbättra strukturerna för registrering och marknadsföring, krav om odlingsmetoder inom jordbruket och normer för miljöskydd som ett led i kvalitetsstyrningen, krishanteringsmekanismer, forskning om produktionen och bättre saluföring av produkter, hanteringen av naturkatastrofer och politik för att främja konsumentupplysning, men även nedläggning samt under en övergångsperiod privat lagring, destilleringsåtgärder och andra gällande marknadsmekanismer.

76. Europaparlamentet påpekar att en prioritering i samband med revideringen av den gemensamma organisationen av marknaden inom vinsektorn bör vara att definiera politiska strategier som bidrar till en stärkt konkurrenskraft och en kvalitetsmässig förbättring av de europeiska vinerna. Parlamentet framhåller att fördelningen av gemenskapsanslag till de nationella stöd- och utvecklingsprogrammen för vinsektorn bör ske på basis av gemensamma kriterier så att ojämlikhet inte uppstår mellan medlemsstater och regioner.

77. Europaparlamentet påpekar att man vid val av metod för fördelningen av gemenskapsanslag till de olika nationella stöd- och utvecklingsprogrammen inom vinsektorn bör beakta det faktum att åtgärderna för marknadsingripanden, som olika medlemsstater har utnyttjat på fullständigt olika sätt, slukar en ansevärd del av resurserna i den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden för vin.

78. Europaparlamentet anser att man på basis av en procentuell sammanställning av statistiska uppgifter om vinodlingens produktion och areal i varje medlemsstat under perioden 2001–2005 på förhand kan göra en fördelning av budgeten för de nationella budgetramarna så att de enskilda medlemsstaterna ges möjlighet att, inom sina fastställda budgetramar, tillämpa de verktyg som de anser vara lämpliga inom ramen för ett regelverk som på förhand, och enligt objektiva kriterier, fastställts på gemenskapsnivå, och i vilket de berörda åtgärderna berättigar till samma stöd för alla medlemsstater.

79. Europaparlamentet anser emellertid att det också är tänkbart med en andra lösning, där man utgår från de belopp som utnyttjats av varje medlemsstat inom ramen för den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden inom vinsektorn, eller på en kalkyl och/eller ett kriterium som beaktar historiska uppgifter, vinodlingens storlek och de mängder som producerats och marknadsförts för varje medlemsstat, vilket skulle säkra ett bidragssystem som skulle vara förenligt med målen för reformen.

80. Europaparlamentet anser att det måste vara möjligt att tillåta samfinansiering med medel ur den andra pelaren i GJP om en medlemsstat anser att kompletterande stöd behövs för att förbättra strukturåtgärderna inom vinsektorn, under förutsättning att det rör sig om åtgärder som berättigar till stöd. Parlamentet anser att det i första hand bör röra sig om åtgärder som kombinerar strukturåtgärder med programmen för förtidspensionering och politiken för att stödja unga jordbrukare.

81. Europaparlamentet anser att nyplantering inte är en verksamhet som kan berättiga till bidrag.

82. Europaparlamentet menar att varje reform av den gemensamma organisationen av marknaden inom vinsektorn måste säkra och stärka de europeiska vinproducenternas konkurrenskraft. Parlamentet understryker att innovationskraft och dynamik är mycket viktiga aspekter i detta sammanhang.

*

* *

83. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.